

26 Liber Vnicus. Cap. XX. & XXI.

te vnitatem & sic 8. ducatum igitur in 8. facit 64. qui detractus à 74. remanent 10. qui antepositi ad 8. sequentem litteram faciunt 108. igitur cum 6. ingrediatur 108. octies, manifestum est 8. esse quotientem, quod si 6. non potuisset Ingredi oportuisset demere vnitatem, & ita quotiens esset 7. atque ita dico de reliquis litteris tunc procede multiplicando per omnes litteras diuisoris, sicut fecisti prius, & detrahendo & supersunt 546. qui non possunt diuidi quia minor non potest diuidi per maiorem in integris secus in aliis.

3 Et scias quod numerus 867. appellatur diuisor, & 918. exiens & 796453. vocatur diuisus: & 547. vocatur superatio.

Et considera quod diuisio fit econtra multiplicationi, nam in multiplicatione diuisor ponitur à dextra in diuisione à sinistra.

Tertio nota quod plures, sunt alij modi diuidendi ut per quotientem veluti diuidere aliquem numerum per 96. est diuide-re per 12. & quod exit postmodum per 8. nam ex 7. in 12. fit 96.

Quartò nota quod multiplicatio est probatio diuisione, & econtra, sicut dixi de aggregatione & subtractione si igitur rectè diuisisti ex diuisore in exientem multiplicato, additâ superatione proueniet diuisus veluti ducto 918. in 867. additis, 547. debet produci 796453. quare &c.

Quintò nota quod probatio per 7. & per 9. procedit inquirendo superationem in diuisore, & exeunte, & ducendo inuicem, & addendo superationem, & quod fiet erit æquale superationi ex 9. vel 7. factæ in numero diuiso.

Sexto nota quod diuisio fit complete in uno exemplo ut in tertio exemplo, licet diuiserim primum & secundum ut intel-ligas modum faciendi.

Septimo nota quod aliqui incipiunt multiplicare à sinistra versus dextram procedendo, est tamen modus difficultior quare derelinquitur & est prolixior etiam.

C A P V T   XX.

De Diuisione fractorum

E X hoc procedamus ad fractos, quorum diuisio est ut ducas numeratorem diuisoris in denominatorem diuidendi, & quod producitur, est denominator exeuntis, deinde duc numeratorem diuidendi, in denominatorem diuidentis, & producetur numeratorem exeuntis. Exemplum volo diuidere $\frac{2}{3}$. per $\frac{2}{3}$. igitur $\frac{2}{3}$. est diuisor, duco igitur 2. in 4. fit 8. pro denominatore, & 3. in 3. fit 9. pro numeratore igitur pro-

diuisor diuidendus exiens.

numerator	$\frac{2}{3}$	$\frac{3}{3}$	$\frac{8}{3}$
denominator	$\frac{3}{3}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{9}{3}$

ducetur $\frac{2}{3}$. siue 1. & $\frac{1}{3}$. ex hoc sequitur quod exiens seruat naturam diuisi & non diuisoris quantum ad numeratorem, & denominatorem.

2 Huius demonstratio est quod multipli-

cato exeunte, per diuisorem, producetur diuisus, nam per capitulum 16. ducito $\frac{2}{3}$ in $\frac{2}{3}$ fit $\frac{2}{3}$: quod est $\frac{2}{3}$: per sequentem regulam.

Fit operatio in fractis quæ dicitur schisatio, id est deductio ad minores denominations, manente eadem quantitate veluti $\frac{2}{3}$. sunt idem quod $\frac{3}{4}$. attamen facilius est intelligere $\frac{3}{4}$. quam $\frac{2}{3}$. quia comprehenditur minoribus numeris, regula trahitur ex prima septimi Euclidis, detrahens numeratorem à denominatore, si numeratorem est minor, aut econverso, & quod remanet detrahe à minore, & residuum à residuo, quod si hoc modo faciendo peruerteris ad vnitatem, nullus est schisator, si vero peruerteris ad nullitatem, talis numerus est maximus numerans ambos, diuide igitur numeratorem & denominatorem per talem numerum, & producetur fractus minor eiusdem quantitatis, per hanc igitur operationem simul duo inueniuntur numerus schisator, & illi qui non possunt schisari. Exemplum veluti $\frac{2}{96}$ detraho 24. à 96. quotiens possum & nihil supereft, igitur 24. est schisator: diuido 24. exit 1. diuido 96. per 24. exit 4. igitur $\frac{2}{6}$ sunt $\frac{1}{4}$. item $\frac{2}{6}$ detraho 6. à 48. nihil supereft, igitur 6. est schisator, diuido 48. per 6. exeunt 8. & diuido 6. per 6. exit vnitatis, igitur erunt 8. vnitates & integra. Item habeo $\frac{2}{15}$ detraho 15. ex 72. remanent 12. item detraho 12. à 15. remanent 3. item 3. detraho à 12. nihil supereft igitur 3. est schisator diuido 72. per 3. exitur 24. diuido 15. per 3. exit 5. igitur minor fractio est $\frac{2}{5}$. Item habeo $\frac{2}{27}$ detraho 27. à 74. remanent 20. deduco 20. à 27. remanent 7. tollo 7. à 20. remanent 6. tollo 6. à 7. remanet vnitatis, igitur non possunt schisari.

Ex præcedentibus demonstratur omnem aggregationem augere, & omnem detractionem minuere, non tamen omnis diuisio minuit, nec omnis multiplicatio auget, sicut apparet in fractis, sed quotiens multiplicatas aliquid per minus vnitatem semper multiplicatum est minus multiplicante, & quotiens diuiseris aliquid per fractionem vnitatem minorem, quod exit est maius numero diuiso, & quotiens aliquid multiplicatur per vnitatem aut diuiditur fit idem, multiplicato, aut diuiso: nec augetur, nec minuitur, & ita diuiso $\frac{1}{3}$ per $\frac{2}{3}$ fit $\frac{2}{3}$ & diuiso $\frac{2}{3}$ per $\frac{1}{3}$ exit $\frac{2}{3}$.

C A P V T   XXI.

De Diuisione Surdorum.

C Um volueris diuidere, radicem per radicem, diuide numerum per numerum, & quod exit est $\sqrt{2}$. quæsitæ quadratum, veluti diuido $\sqrt{2}$. 16. per $\sqrt{2}$. 9. diuido 16. per 9. exit $\frac{1}{9}$: cuius $\sqrt{2}$. est exiens videlicet 1. $\frac{1}{3}$: sic diuidetur $\sqrt{2}$. 7. per $\sqrt{2}$. 3. est ut exiens sit $\sqrt{2}$. 2. $\frac{1}{3}$. & similiter si vis diuidere $\sqrt{2}$. L. 16. p. $\sqrt{2}$. 36. per $\sqrt{2}$. 4. diuide 16. & 36. per 4. & exhibet $\sqrt{2}$. L. 4. p. $\sqrt{2}$. 9. Et similiter si volueris diuidere $\sqrt{2}$. V. 13. p. $\sqrt{2}$. 9. per $\sqrt{2}$. 4. diuide 9. per 4. exit 2. $\frac{1}{4}$. cuius dimidium $\sqrt{2}$. videlicet $\sqrt{2}$. $\frac{1}{2}$ cum 3. $\frac{1}{4}$ facit $\sqrt{2}$. V. 3. $\frac{1}{4}$ p. $\sqrt{2}$. $\frac{6}{16}$. & est 2. exiens.

Cum